

Suwałki, dnia 16 maja 2011 r.

PREZYDENT
MIASTA SUWAŁEK

FN. I.310/1/2011.06

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Suwałk działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANO] z dnia 28 lutego 2011 r. o wydanie pisemnej interpretacji dotyczącej podatku od nieruchomości

postanawia:

- *uznać za prawidłowe* stanowisko wskazane we wniosku z dnia 28.02.2011 r. złożonym przez [REDAKTOWANO] o wydanie pisemnej interpretacji dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącego działki [REDAKTOWANO]

UZASADNIENIE

W dniu 01 marca 2011 r. do organu podatkowego wpłynął wniosek [REDAKTOWANO] o wydanie pisemnej interpretacji dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącego działki [REDAKTOWANO].

Wątpliwość wnioskodawcy budzi fakt na kim spoczywa obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości za przedmiotową nieruchomość.

W przedstawionym we wniosku stanie faktycznym wskazano, że decyzją OSGK.I.7661-60/10 z dnia 7 lipca 2010 roku przeniesiono z [REDAKTOWANO]

na Gminę Miasto Suwałki wszystkie prawa i obowiązki wynikające z decyzji o zamknięciu składowiska odpadów zlokalizowanego na działce [REDACTED]

[REDACTED] Wskazano również, iż na działce prowadzone są przez przedsiębiorstwo działania zmierzające do zamknięcia i rekultywacji składowiska odpadów. Zgodnie z wydaną decyzją nr OSGK.I.0114-58/10 z dnia 18 czerwca 2010 roku, natomiast dalsze prace prowadzone są zgodnie z harmonogramem działań.

Przedstawiając własne stanowisko spółka jest zdania, że obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości nie ciąży na [REDACTED]

Odnosząc się do stanu faktycznego przedstawionego przez spółkę we wniosku należy stwierdzić, iż na mocy decyzji znak. OSGK.I.7661-60/10 z dnia 7 lipca 2010 roku przeniesiono z [REDACTED] na Gminę Miasto Suwałki wszystkie prawa i obowiązki wynikające z decyzji o zamknięciu składowiska odpadów zlokalizowanego na działce [REDACTED] znak. OSGK.I.0114-58/10 z dnia 18 czerwca 2010 r. W decyzji tej jako datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów tj. datę zamknięcia przedmiotowego składowiska wskazano datę 15 września 2010 r.

W przedmiotowej sprawie podkreślić należy, że w oparciu o decyzję znak. OSGK.7661-60/10 z dnia 7 lipca 2010 r. dokonano zmiany w ewidencji gruntów i budynków wykreślając dotychczasowy wpis [REDACTED] jako władającego na zasadach samoistnego posiadania w stosunku do działki [REDACTED]

[REDACTED] Wobec powyższego stwierdzić należy iż zgodnie z danymi ewidencji gruntów i budynków właścicielem działki [REDACTED] jest Gmina Miasto Suwałki.

Należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie podstawą rozstrzygnięcia, jest kwestia ustalenia podmiotu opodatkowania w odniesieniu do nieruchomości położonej [REDACTED]

Z powyższego wynika, że ustalenia jakich powinien dokonać w tej sprawie organ podatkowy mają na celu wyjaśnienie, czy wnioskodawca należy do grupy podmiotów, którym ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nadaje przymiot podatnika podatku od nieruchomości czy też nie.

Wszystkie te okoliczności w sposób wyczerpujący zostały przez organ podatkowy wyjaśnione. Ustalono bowiem w sposób bezsporny, że wnioskodawca nie jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości i aktualnie nie należy do grupy podmiotów, jakim ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nadaje przymiot podatnika podatku od nieruchomości. Nie jest zatem podatnikiem podatku od nieruchomości, stosownie do art. 3 ust. 1-5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

Zgodnie z danymi zawartymi w ewidencji gruntów i budynków Miasta Suwałk

[REDAKCYJNA] nie jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości. Aktualnie nie wypełnia też znamion zawartych w przepisie art. 3 ust. 1-5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, iż stosownie do art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027 z późn. zm.), podstawą wymiaru podatków są dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. Zagadnienie to było wielokrotnie przedmiotem orzeczeń sądowych, z których wynikało jednoznacznie, że "miarodajne dla wymiaru podatku są dane wynikające z ewidencji gruntów, gdyż tak stanowi prawo geodezyjne i kartograficzne" (wyrok NSA z dnia 10 grudnia 1992 r., SA/Ka 1249/92). Szczegółowe kwestie związane z prowadzeniem ewidencji są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454). Ewidencja zawiera, oprócz informacji dotyczących gruntów i budynków (zakres przedmiotowy ewidencji), również dane właściciela gruntu (zakres podmiotowy ewidencji). W przypadku braku danych dotyczących właściciela w ewidencji wykazuje się dane osób i jednostek organizacyjnych, które tymi nieruchomościami władają. Oprócz tego w ewidencji zawarte są dane dotyczące:

- 1) użytkowników wieczystych gruntów,
- 2) jednostek organizacyjnych sprawujących zarząd lub trwałe zarząd nieruchomościami,
- 3) państwowych osób prawnych, którym Skarb Państwa powierzył w stosunku do jego nieruchomości wykonywanie praw własności lub innych praw rzeczowych,
- 4) organów administracji publicznej, które gospodarują nieruchomościami wchodzącymi w skład zasobu nieruchomości Skarbu Państwa oraz gminnych, powiatowych i wojewódzkich zasobów nieruchomości,
- 5) użytkowników gruntów państwowych i samorządowych,

Zarówno dane składające się na zakres przedmiotowy, jak i podmiotowy ewidencji powinny być podstawą wymierzania podatku od nieruchomości. Brzmienie art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r., Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.) nie daje podstaw do podziału tych danych na te, które są wiążące dla organów podatkowych, i te, które takiego waloru nie mają. Ewidencja gruntów, zgodnie z powołanym artykułem ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, jest dla organu podatkowego urzędowym źródłem informacji o osobie właściciela i posiadacza samoistnego oraz o samej nieruchomości. Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków stanowią w zasadzie podstawę do ustalenia przez organ podatkowy osoby właściciela lub władającego nieruchomością, co z kolei pozwala ustalić na podstawie interpretowanego artykułu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych osobę, na której spoczywa obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości. Twierdzenie to znajduje potwierdzenie również na gruncie ustawy ordynacja podatkowa. Zgodnie bowiem

z art. 194 ordynacji podatkowej dokumenty urzędowe sporządzone w formie określonej przepisami prawa przez powołane do tego organy administracji publicznej stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Ewidencja gruntów i budynków ma niewątpliwie walor "dokumentu urzędowego", a zatem dane w niej zawarte powinny stanowić podstawę do wymierzania podatku od nieruchomości.

Istotne w sprawie jest również określenie momentu wygaśnięcia obowiązku podatkowego w podatku od przedmiotowej nieruchomości ciężącym na [REDAKTOWANE]

W myśl art. 3 ust. 1. pkt 4 lit a) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości.

Pomocnym w kwestii określenia momentu wygaśnięcia obowiązku podatkowego w podatku od przedmiotowej nieruchomości ciężącym na [REDAKTOWANE] będzie treść art. 336 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), który brzmi: „Posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny).”

Rozważając kwestię momentu ustania obowiązku podatkowego w podatku od przedmiotowej nieruchomości ciężącym na [REDAKTOWANE] organ podatkowy nie mógł pominąć kwestii terminu zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów tj. zamknięcia składowiska, którym zgodnie z decyzją OSGK znak I.0114-58/10 z dnia 18 czerwca 2010 r. była data 15 września 2010 r. Termin ten potwierdził również wnioskodawca opisując stan faktyczny we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 28.02.2011 r. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości dotyczącej działki [REDAKTOWANE] w stosunku do [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w myśl art. 6 ust 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wygasa z końcem miesiąca września 2010 r.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Mając powyższe na względzie organ podatkowy postanowił jak w sentencji niniejszej interpretacji.

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Otrzymują:

[Redacted signature block]

2. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Białymstoku Oddział Zamiejscowy w Suwałkach
3. a/a.